

# **СТАНОВИЩЕ**

от

**доц. д-р Галина Апостолова**

доцент доктор по камерно пеене в катедра „Пеене” във Вокален факултет на Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров” – професионално направление 8.3 – „музикално и танцово изкуство“ за присъждане на научна и образователна степен „Доктор” на

**Павел Валентинов Маджаров**

за дисертационния му труд

**„Композиционни техники и изразни средства в творби за орган от Велислав Заимов, Сабин Леви и Артин Потурлян“**

Павел Маджаров е роден през 1991 г. Завършва средното си образование в Национално училище за фолклорни изкуства “Филип Кутев” в град Котел през 2010 г. със специалност тамбура, а през 2015 г. – Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ със специалност композиция. Зачислен е като редовен докторант през 2017 г. в направление “Теория и практика на изпълнителското изкуство” в Югозападния университет “Неофит Рилски ” в Благоевград.

Работил е като преподавател по пиано и музикално-теоретични дисциплини в Частно средно общообразователно училище „Николай Ръорих“, като режисьор на пулт, музикален редактор и тонрежисьор в ДИ ЕН КЕЙ МЕДИЯ ГРУП в София, като учител по музика на английски език в Американско-английска академия в София .

Носител е на различни награди като композитор и изпълнител, между които първа и втора награда на „Орфеево изворче”, с контрабас в два камерни

ансамбъла през 2008 г.; награда „Сребърна лира на Орфей” като солов изпълнител на тамбура; награда на конкурса за композиция в Национална музикална академия „Проф. Панчо Владигеров” през 2012 г. През 2015 г. получава стипендия на Фондация „Евро Атлантик Арт” за първото българско участие в „Музикална Академия Охзенхаузен“ - отдел „Композиция”.

Автор е на произведения за симфоничен оркестър, за пиано и за различни камерни състави.

Предложеният труд се състои от шест глави, заключение, списък на научните приноси и шест приложения. Ползваните източници включват двадесет и две заглавия в електронен формат, две от които – на английски език, дванадесет нотни пособия, както и лични аудиоархиви на изследваните автори.

Първа глава на изследването е посветена на **българските тръбни органи до 2019 г.** В нея дисертантът е направил класификация на съществуващите инструменти по различни показатели: органи в населени места, органи във вид сграда, органи по брой регистри, органи според общото текущо състояние, сглобени и построени органи, периоди на поява на органи в България по десетилетия, органи според органостроителите, органи според държавата, от която идват органостроителите. От тези диаграми дисертантът извежда осем извода.

Втора глава **„Българската органова музика до 2019 г. – композитори и творби“** представлява класификация на разглеждания период по брой творби, създадени по десетилетия, български композитори – автори на органни произведения, родени по десетилетия, произведения за орган от български композитори по времетраене, видове заглавия на тези творби, установени жанрове, форми и състави на творбите, тематичност на

българските произведения и разпределението им по времетраене. Тук докторантът прави десет извода.

Трета глава **„Българската организова музика до 2019 г. през погледа на българските композитори и органисти“** е написана въз основа на проведена анкета, с осем въпроса към шестнадесет композитори и изпълнители на организова музика: какъв е подтикът за създаване на организова музика; защо някои автори имат само едно произведение; защо повечето произведения са солови; защо намаляват в последното десетилетие; какво би стимулирало създаването им; може ли да се говори за българска традиция в музиката за орган. Следват осем извода.

В четвърта глава се разглеждат **„Композиционни техники и изразни средства в Трио за ударни, пиано и орган от В. Заимов.** Творбата е анализирана по инструментален състав, направена е характеристика на музикалната форма и използваните композиционни технически и изразни средства. Направени са единадесет извода.

Пета глава **„Композиционни техники и изразни средства в „Триптих за орган“ от Сабин Леви** анализира различните композиционни похвати, предимно полифонични, използвани от автора в трите медитации **„Отразяващ басейн“, „Ела“ и „Ехо“.** Следват седем извода.

В шеста глава **„Композиционни техники и изразни средства в „Четири духовни песнопения по Нерсес Шнорхали“ от Артин Потурлян** дисертантът разглежда творбата на автора като симбиоза на характерни черти от западноевропейската, българската и арменската музикални традиции. Направени са седем извода.

В заключение може да се каже, че трудът на Павел Маджаров **„Композиционни техники и изразни средства в творби на В. Заимов, С. Леви и А. Потурлян“** е сериозно изследване върху българската музикална

литература за орган. Освен анализиранията произведения, в него са изготвени няколко вида ценни класификации, графики и диаграми – на съществуващите тръбни органи в България, на българските творби за орган до 2019 г., на българските композитори, писали за орган. Докторантът би могъл да помисли в бъдеще в посока на яснота на изказа, по конкретно - в строежа на изречението.

В заключение бих предложила на уважаемото научно жури да бъде присъдена на Павел Маджаров образователната и научна степен **“Доктор“**. по професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство.

София, 19.01. 2020 г.

доц. д-р Галина Апостолова